

ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים

סוד "אלֹהִים וּמִיָּד מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה"

וְאֵלוֹ הַשְּׁבָעִים זְקֵנִים זָכוּ לְהִתְנַבֵּא עַל יַד
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד, מְקוֹם הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה,
וְאִזּוֹ רוּחַ הַשְּׂכִינָה נָחָה עֲלֵיהֶם, וְקָבְלוּ
הַשְּׂרָאָה מֵעֶצֶם הַשְּׂכִינָה שֶׁשְּׂרָתָהּ בְּאֹהֶל
מוֹעֵד. וְאֵלוֹ אֱלֹהִים וּמִיָּד לֹא הָיוּ צְרִיכִים
לְהִתְקַרֵּב לְאֹהֶל מוֹעֵד וּלְהִתְכַנֵּס לְיַד אֹהֶל
מוֹעֵד, אֲלָא בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֶה — בְּתוֹךְ כָּל
פְּשׁוּטֵי הָעָם כְּשֵׁהֶם הָיוּ בְּתוֹכְכֶם, וְשָׁמָּה
הִתְנַבְּאוּ וְשָׁמָּה קָבְלוּ אֶת רוּחַ הַנְּבוּאָה.

וּמָה הָיְתָה הַנְּבוּאָה? — "מִשָּׁה מִת
וַיהוֹשֶׁעַ מִכְּנִים".

וְעָבְרוּ בְּכָל סִמְטוֹת הַמַּחֲנֶה, וְהִכְרִיזוּ
"מִשֶּׁה מֵת", כִּי "מֵת נִבְּאִים" רָאִישֵׁי תִבּוֹת
מִשֶּׁה תָּנוּחַ נִפְשָׁךְ בְּגֵן אֱלֹקִים, יְהוֹשִׁעַ
מִכְּנִים. וְכָךְ הֵם הִלְכוּ בְּכָל הַמַּחֲנֶה וְהִכְרִיזוּ:
תִּדְעוּ לָכֶם, שֶׁבָרַגַע שֶׁתִּכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
בְּאוֹתוֹ רָגַע יָמוֹת מִשֶּׁה.

מִיֵּד כָּל עַם יִשְׂרָאֵל יַחַד עִם הַמְּרַגְלִים
הַחֲלִיטוּ שֶׁבְּלִי מִשֶּׁה לֹא נִכְנָסִים לְאֶרֶץ.
וְאִיךְ שֶׁמִּשֶּׁה עָלָה לְהַר סִינַי כְּבָר אָז הַחֲלִיטוּ
כָּל עַם יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵם חַם וְשָׁלוֹם מִשֶּׁה לֹא
יֵרֵד — כִּי שׁוֹם אָדָם שֶׁעָלָה לְשָׁמַיִם לֹא יֵרֵד
יֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי ל, ד): "מִי עָלָה שָׁמַיִם
וַיֵּרֵד" — כִּי חוּץ מֵאֵלֵיהֶם הַנְּבִיא לֹא קָרָה
שֶׁאָדָם עָלָה לְשָׁמַיִם וַיֵּרֵד, וְכֵן חָשְׁבוּ נִדְב
וְאֲבִיהוּא שֶׁאָמְרוּ "מֵתִי יָמוֹתוֹ שְׁנֵי זִקְנִים

אלו ואנו ננהיג את הדור", כי לא האמינו
אחרי שראו את אביהם הולך עם משה,
ולפי הבנתם גם אהרן יעלה לשמים עם
משה, לא יתכן שאחר כך הם ירדו למטה
בחזרה, כי "מי עלה שמים וירד" ו"מי אסף
רוח בחפניו" ו"מי הקים כל אפסי ארץ".

ולכן אומרת הגמרא בסוטה [לה.],
שהמרגלים חזרו בעצה רעה וכביאתם פן
הליכתם, שגם כשהלכו לא חשבו לרגל את
הארץ כדי להכניס אלא לרגל את הארץ
כדי לא להכניס. וזה נשׂהו נשׂע עמד על
דעתו ודרש לקחת מן הפרות הנפלאים
ולהראות לכלם. והמרגלים, שעצתם היתה
לרעה, חשדו ביהושע שכל כוננתו למלך
אחרי משה.

